

פרוטוקול ישיבת הוועדה המקצועית של המוסד הישראלי לתקינה בחשבונאות

שהתקיימה ביום שלישי ה-13 ביולי, 2021, בשעה 9:00

באמצעות אפליקציית זום.

(סופי)

עדכונים שוטפים

1. היו"ר מעדכן כי בעקבות פגישות של צדיק עם נשיאת לשכת רואי חשבון ונציגים נוספים מלשכת רואי חשבון עם מנהל אגף בכיר לתאגידי עירוניים הושגה הסכמה על שיתוף פעולה של המוסד לתקינה עם מנהל אגף בכיר לתאגידי עירוניים במשרד הפנים (רו"ח דודי ספיר). מוסיף כי מבקש מהמשרדים הגדולים לשלוח נציגים לצוות שיעסוק בנושא. **מוסכם על הנוכחים.**

2. חבר ועדה¹ מציין כי קיימת חשיבות שהנציגים יהיו בעלי ידע גם בחברות הממשלתיות מאחר שיש מאפיינים דומים.

משיכת הפסדים מחברה מוחזקת כאשר יש רכיבים שונים להחזקה (מניות רגילות, מניות בכורה, הלוואות וכו')

3. משתתף² מציין כי נושא זה נדון מספר פעמים בוועדה המקצועית. מוסיף כי בישראל היתה נהוגה גישת השכבות לפיה משיכת ההפסדים בוצעה בהתאם לשיעור ההחזקה בכל רכיב. מציין כי בעת ביצוע התיקון ל-IAS 28 ול-IFRS 9 צורפה דוגמה של השקעה בחברה מוחזקת בדרך של מניות רגילות, מניות בכורה והלוואות אשר לפיה יש למשוך הפסדים לפי שיעור ההחזקה במניות הרגילות גם בשכבות של מניות הבכורה וההלוואות. מציין כי הוועדה המקצועית לא הסכימה עם העמדה שהוצגה בדוגמה. מוסיף כי לרשות ניירות ערך היתה פנייה מקדמית אשר לפיה יש לנקוט בגישת השכבות. מציין כי פלקון-שניידר פנתה גם ל-C1 בנושא, אך לא היה שינוי בעמדת ה-IASB ולכן רשות ניירות ערך עדכנה את הפנייה המקדמית וציינה שהיא אינה רלוונטית עוד ב-IFRS. מציין כי בספר של דלויט לא שונתה העמדה המוצגת אשר עדיין מאפשרת בחירת מדיניות חשבונאית (כלומר, גישת השכבות אפשרית). בעקבות פנייה למר בוב יול, נציג דלויט ב-IFRIC הובהר (לאחר דיון נוסף בצוות גלובל IFRS) כי עמדת דלויט היא שמאחר שמדובר בדוגמה להמחשה שאינה מחייבת, למרות שהיא מציגה רק גישה אחת, לדעת דלויט מדובר בבחירת מדיניות חשבונאית ואפשריות גם גישות אחרות.

¹ ההתייחסות היא לחבר ועדה או לחברת ועדה

² ההתייחסות היא למשתתף או למשתתפת

4. היו"ר מציין כי המוסד לתקינה פנה בזמנו לגבי' סו לויד, יו"ר ה-IFRIC בנושא זה, אך ה-IFRIC לא קיבל את גישת השכבות. מוסיף כי לאור זאת ולאור העובדה שגם רשות ניירות ערך קבעה כי הפנייה המקדמית אליה אינה רלוונטית עוד נראה כי עמדת דלויט אינה גוברת.
5. חבר ועדה אחר מציין כי בעקבות פרסום הדוגמה הפרקטיקה בישראל השתנתה ובמקום גישת השכבות שהיא הגיונית יותר מיושמת הגישה שהוצגה בדוגמה.
6. חבר ועדה נוסף בדעה כי יש לאמץ את גישת דלויט כל עוד אינה סותרת את ה-IFRS. היו"ר משיב כי בשיחה עם הגב' סו לויד הובהר כי זו הגישה היחידה האפשרית (לפי ההחזקה במניות הרגילות).
7. חבר הוועדה הנוסף מציין כי שוב התקינה הבינלאומית מאמצת כללים במקום עקרונות. בדעה כי העיקרון שקיים ב-28 IAS הוא הרלוונטי ולא הדוגמה. בדעה כי אם המדווה בדעה כי משיכת ההפסדים בגישת השכבות היא נאותה יותר וקיימת פרשנות של משרד רו"ח שמאפשר גישה זו, יש לתמוך בכך. היו"ר מציין כי גישה זו סותרת גם את עמדת רשות ניירות ערך. חבר הוועדה הנוסף מבקש מנציג רשות ניירות ערך לבדוק את עמדת רשות ניירות ערך בנושא לאור עמדת דלויט.
8. נציג רשות ניירות ערך מציין כי החלטת האכיפה משנת 2011 בעניין גישת השכבות בוטלה כאמור בשנת 2019. מוסיף כי זו עמדת רשות ניירות ערך נכון למועד זה והיא עומדת בעינה. מציין כי העמדה של דלויט כפי שהוצגה על ידי המשתתף תיבחן ויעדכן את הוועדה המקצועית ככל שיהיה מה לעדכן בנדון.
9. משתתף אחר מבקש מהמשתתף לעדכן את בוב יול על מנת שהנושא יוסדר גם מול הגב' סו לויד. המשתתף מסכים ומבקש מנציגי המחלקות המקצועיות לפנות למשרדים הבינלאומיים על מנת שהנושא יעלה לדיון בישיבות של המשרדים הגדולים. מוסיף כי ישלח את עמדת דלויט גם לרשות ניירות ערך וגם לוועדה המקצועית.
10. חבר הוועדה האחר מוסיף כי סוגיה קשורה לכך היא איך מונעים ספירה כפולה של ההפסדים כאשר לא נוקטים בגישת השכבות.
11. היו"ר מסכם כי נציגי המשרדים הגדולים יבחנו את עמדת משרדם וכי נציג רשות ניירות ערך יבחן את עמדת רשות ניירות ערך.

דיון במסמך לדיון בינלאומי – צירופי עסקים תחת אותה שליטה ובמכתב התגובה (צורפה לתיק הישיבה מצגת וטיוטת מכתב התגובה)

12. היו"ר מציין כי בישיבה הקודמת התקיים דיון ארוך וסוכם כי במסגרת מכתב התגובה יוצגו 2 עמדות לגבי בחירת שיטת המדידה – הגישה הראשונה שיש ליישם את גישת הערכים בספרים לכל צירופי העסקים תחת אותה שליטה וגישה שנייה המסכימה באופן עקרוני עם הצעות ה-IASB. שואל אם יש הערות לגבי התגובה לשאלה 3 שנוסחה.

13. חבר הוועדה הנוסף מציין כי הנימוקים ליישום גישת הערכים בספרים אינם מספיקים. היו"ר מסכים. חבר הוועדה הנוסף מציע להוסיף 2 נימוקים. מציין כי במסמך לדיון נבחנו החלופות לטיפול חשבונאי בראי של דמיון לצירופי עסקים ש-IFRS 3 חל עליהם. בדעה כי כל ההתייחסות לבעלי מניות המיעוט לצורך קביעת הטיפול החשבונאי בחברה עצמה סותר את גישת הישות האחת לפיה הדוחות הכספיים מוכנים מנקודת מבט של בעלי מניות הרוב ולא של בעלי מניות המיעוט. מביא דוגמה שבה החברה הבת מוכרת לחברה האם נכס ברוח, בדוחות הכספיים המאוחדים הרווח מבוטל למרות שמנקודת מבט של בעלי מניות המיעוט הרווח קיים. בדעה כי ביסוס הבחירה בשיטת הרכישה על המידע שיסופק לבעלי מניות המיעוט סותר את גישת הישות האחת ולכן יש ליישם את גישת הערכים בספרים.

14. היו"ר מבקש חבר הוועדה הנוסף לנסח את הנימוק. חבר הוועדה הנוסף מסכים.

שאלה 5

15. חבר הוועדה האחר מציין כי בחלק מהשאלות ההתייחסות היא ליישום שיטת הרכישה ולכן במכתב התגובה נוספה התייחסות כי התגובה היא בהנחה שה-IASB ימשיך בעמדה המקדמית שלו. מוסיף כי השאלה מתייחסת לתשלום יתר או לתשלום חסר בעסקת צירוף עסקים המטופלת לפי שיטת הרכישה. מציין כי עמדת ה-IASB היא שלגבי תשלום יתר אין לדרוש מדידה בנפרד של התשלום העודף ועמדה זו עקבית עם IFRS 3 (לפיו תשלום כזה ייכלל במוניטין). מוסיף כי הצוות הסכים להמלצה זו. מציין כי עמדת ה-IASB לגבי תשלום חסר (פער בין השווי ההוגן של הנכסים נטו לבין התמורה) היא שאין להכיר ברווח הזדמנותי (ברוח או הפסד) אלא להכיר בפער זה בהון. מציין כי האחד הנימוקים המרכזיים הוא שיש זיהוי של סכום זה במסגרת עסקת צירוף העסקים. מוסיף כי הצוות הסכים שגישה זו לפיה לא יוכרו רווחים בעת צירוף עסקים בעסקאות תחת אותה שליטה היא הגיונית. מציין כי בצוות העמדות היו חלוקות לגבי חוסר הסימטריה בין הקביעה לגבי תשלום ביתר לבין הקביעה לגבי תשלום בחסר ולכן הוחלט להביא נושא זה לדיון בוועדה המקצועית.

16. חבר הוועדה הנוסף מסכים עם התוצאה ובדעה כי לא ראוי להכיר ברווח הזדמנותי ב-IFRS 3 ואף יותר לא ראוי להכיר ברווח הזדמנותי בעסקאות תחת אותה שליטה. מציין כי מקרים אלה יהיו נדירים בחברות ציבוריות שבהן נדרש יישום שיטת הרכישה. מציין כי אם קיימת הסכמה שמדובר על הטבה הונית או משיכה הונית ומיושמת שיטת הרכישה, יש ליישמה באופן מלא בהתאם ל-IFRS 3. שואל אם מטרת קביעה זו היא להימנע מהשלכות טיפול זה על עסקאות אחרות תחת אותה שליטה (מכירת נכס או קבוצת נכסים וכו') ואם אין בכך חוסר עקביות לשווי ההוגן של העסקה שנקבע.

17. המשתתף מציין כי בפרקטיקה, בעיקר כאשר מדובר בחברות ציבוריות, חזקה שהתמורה היא הראיה הטובה ביותר לשווי הוגן בשל כללי הממשל התאגידי והאישורים הנדרשים מגורמים בלתי תלויים.
18. חבר הוועדה הנוסף מציין כי עצם האמירה שעסקה כזו לא בוצעה בשווי הוגן היא בעייתית.
19. המשתתף מציין כי הגישה הנכונה עקרונית ועקבית עם תקנים אחרים (למשל 9 IFRS ותקן חשבונאות מספר 23) היא למדוד את התמורה בכל צירופי העסקים תחת אותה שליטה לפי השווי ההוגן, ולזקוף את הפער (חיובי או שלילי) להון, מכיוון שהפער נובע ככל הנראה מהיחסים המיוחדים בין החברות שהן תחת אותה שליטה.
20. חבר הוועדה האחר בדעה כי בחברה ציבורית לא סביר שיהיה מצב של תשלום ביתר מאחר שהמיעוט לא יסכים לכך ואף ועדה בלתי תלויה לא תאשר את העסקה במחיר כזה. מציין כי לעומת זאת ייתכנו מצבים, אם כי לא שכיחים, של תשלום בחסר. המשתתף האחר מציין כי המחיר צריך להיות הוגן וסביר.
21. חבר הוועדה הנוסף מציין כי הנימוקים ליישום שיטת הרכישה (קיומו של שווי הוגן, מנגנונים לכך שהעסקה תבוצע כדין וכו') עומד בסתירה לטיפול החשבונאי. המשתתף בדעה כי ייתכנו עסקאות מזכות וכי היו מספר מקרים שבהם בעל שליטה העביר נכסים או חברות במחיר נמוך מהשווי ההוגן כדי לתמוך בחברה שלו. חבר הוועדה הנוסף מציין כי מדובר על תרומת בעלים ולכן יש לתת לה ביטוי.
22. חבר הוועדה האחר מציין כי בהתאם לעמדה המקדמית של ה-IASB יינתן לכך ביטוי בהון בדומה לתרומת בעלים. מוסיף כי ההבדל היחידי שנקבע משיקולים פרקטיים הוא שאין צורך במדידת המוניטין בנפרד מההטבה ההונית, כלומר שלא יהיה צורך למדוד את השווי ההוגן של העסק כדי לקבוע את המוניטין ולא להסתמך על התמורה שהועברה. המשתתף שואל מדוע שלא תבוצע מדידה נפרדת של המוניטין. חבר הוועדה האחר משיב כי הסיבה היא שיקולים פרקטיים. מביא דוגמה של עסק ששווי הוגן הוא 1,000 והשווי ההוגן של הנכסים נטו הוא 800 (כלומר המוניטין הוא 200). מציין כי אם בעל השליטה מעביר את העסק לחברה ציבורית שהוא מחזיק בה ב-600, בעל השליטה למעשה השקיע מבחינה כלכלית 400 (600-1,000), אך לפי ההצעה התרומה ההונית תימדד בסך 200 (600-800).
23. חבר הוועדה הנוסף בדעה כי גישה זו עקבית עם שיטת הרכישה ב-3 IFRS. חבר הוועדה האחר מציין כי קביעה אחרת תדרוש מדידה ישירה של המוניטין.

24. חבר ועדה רביעי בדעה כי קיימים מקרים נוספים שבהם נדרשת מדידה של השווי ההוגן של העסק וכתוצאה מכך מדידה של המוניטין (לדוגמה תמורה במניות). חבר הוועדה האחר מציין כי מדובר על הוספת מורכבות לטיפול בעסקאות אלה.

25. משתתף נוסף מציין כי אם הוחלט על יישום גישת הרכישה, יש ליישמה במלואה גם בעסקאות אלה הן לגבי הנכסים המזוהים והן לגבי הנכסים הבלתי-מזוהים (המוניטין). בדעה כי לא ניתן לטעון לשיקולים פרקטיים רק בנושא זה. מוסיף כי הזקיפה להון בעסקה מזכה היא נאותה מאחר שיש הטבה הוגית אך יש למדוד מנגד גם את המוניטין (מסכים עם חבר הוועדה הרביעי והמשתתף).

26. המשתתף מציין כי בדוגמה של חבר הוועדה האחר אם התמורה שנקבעה היא 1,000 ש"ח והעסקה אושרה כדין יוכר מוניטין בסך 200 ואם התמורה שנקבעה היא 1,100 ש"ח יוכר מוניטין בסך 300. חבר הוועדה האחר מסכים ומציין כי למרות שהמוניטין לא נמדד בשווי הוגן, גישה זו עקבית במידה מסוימת עם IFRS 3 שכן גם ב-IFRS 3 אין מדידה ישירה של המוניטין. חבר הוועדה הרביעי מסכים ומציין כי התמורה אינה כלכלית לאור היחסים המיוחדים בין הצדדים.

27. היו"ר מציע לא להגיב לשאלה זו מאחר שאין עמדה מוסכמת בנושא. הנוכחים מסכימים.

שאלה 6

28. חבר הוועדה האחר מציין כי שאלה זו עוסקת ביישום גישת הערכים בספרים. מוסיף כי העמדה המקדמית של ה-IASB היא שמדידת הנכסים וההתחייבויות לפי גישת הערכים בספרים תהיה לפי הערכים בספרים של החברה המועברת. מציין כי גישה זו מנוגדת לפרקטיקה בישראל ובארה"ב, אך מהווה גישה אפשרית לפי IFRS. מביא כדוגמה מצב שבו חברה אם רכשה חברה בת ומעבירה אותה לחברה בת אחרת שלה, החברה הקולטת תמדוד את הנכסים וההתחייבויות לפי הערכים בספרים של החברה הבת ולא לפי הערכים בספרים של החברה האם הסופית. מציין כי הצוות לא הסכים לעמדה המקדמית של ה-IASB ובדעה כי יש להשתמש בערכים בספרים של החברה האם הסופית.

29. חבר ועדה חמישי שואל כיצד יטופל ההפרש בין התמורה לבין הערכים בספרים של הנכסים וההתחייבויות. חבר הוועדה האחר מציין כי מדובר על שאלה אחרת, אך בעיקרון ייזקף להון.

30. חבר הוועדה האחר מציין כי אחת הסיבות לאי ההסכמה היא שההצעה מאפשרת ארביטראז' חשבונאי כתלות בחברה בשרשרת השליטה שמועברת.

31. המשתתף מסכים לעמדת הצוות. מציין כי שימוש בערכים בספרים של החברה האם הסופית נותן אפשרות ל push-down accounting ב-IFRS על ידי ארגון מחדש. חבר הוועדה

הרביעי מסכים אך מציין כי גישה זו עדיפה על הגישה המוצעת לאור האפשרויות לארביטראז' חשבונאי וגם תואמת את גישת ההמשכיות.

32. המשתתף הנוסף מציין כי push-down accounting מתאים לעסקאות של ארגון מחדש.

33. המשתתף האחר מציין כי המשתתף מכוון לאפשרויות לשערוך נכסים בחברה חדשה שמוקמת. חבר הוועדה האחר מציין כי גם אם מלכתחילה בעל השליטה היה רוכש את החברה דרך חברה חדשה, היה שערוך של הנכסים. מוסיף כי לא מדובר ב push-down accounting שכן מדובר בדוחות הכספיים של החברה הקולטת ולא בדוחות הכספיים של החברה המועברת עצמה. חבר הוועדה הנוסף מסכים עם חבר הוועדה האחר.

34. חבר הוועדה הנוסף בדעה כי push-down accounting הוא נאות במקרים אלה. מציין כי ניתן לבצע ארביטראז' חשבונאי גם עם IFRS 3 כיום.

35. היו"ר שואל את המשתתפים אם מסכימים להצעת התגובה של הצוות. הנוכחים משיבים בחיוב.

שאלה 7

36. חבר הוועדה האחר מציין כי שאלה זו עוסקת באופן מדידת התמורה המועברת במסגרת צירוף העסקים תחת אותה שליטה בעת יישום שיטת הערכים בספרים כאשר יש התייחסות ל-3 מצבים – תמורה במכשירים הוניים, תמורה בנכסים או בנטילת התחייבויות. מוסיף כי העמדה המקדמית של ה-IASB היא שאין למדוד בנפרד תמורה במכשירים הוניים שכן המודל הוא קליטת הערכים בספרים של הנכסים נטו וההפרש נזקף ישירות להון. מציין כי לעניין תמורה בנכסים, העמדה המקדמית של ה-IASB היא שיש למדוד את הנכסים לפי ערכם בספרי החברה המקבלת (בניגוד ל-IFRS 3) ולגבי תמורה בנטילת התחייבויות העמדה המקדמית של ה-IASB היא שיש למדוד את התמורה לפי הסכום שנקבע בעת הכרה לראשונה בהתחייבות במועד צירוף העסקים בהתאם לתקני IFRS (במרבית המקרים מדובר בהתחייבות פיננסית שתימדד לפי IFRS 9). מוסיף כי הצוות הסכים לעמדת ה-IASB בכל שלושת המקרים.

37. חבר הוועדה הנוסף שואל מדוע בתמורה המשולמת בנכסים לא נקבע גם שיש למדוד את הנכס לפי תקני IFRS. בדעה כי מדובר על קביעה שהיא מעבר לצירופי עסקים תחת אותה שליטה. חבר הוועדה האחר מציין כי התוצאה תהיה זהה. חבר הוועדה הנוסף בדעה שאם התוצאה היא זהה ראוי היה שלא לקבוע הוראות ספציפיות, אלא להפנות לתקני IFRS. חבר הוועדה האחר משיב כי IAS 16 אינו קובע הוראות לגבי תמורה כזו. המשתתף מציין כי התקן קובע שיש למדוד פריט רכוש קבוע לפי עלותו.

38. חבר הוועדה האחר מציין כי הטיפול החשבונאי הוא רק לגבי החברה הקולטת, כלומר שבמקרה של העברת נכס כתמורה אין הכרה ברווח. חבר הוועדה הנוסף שואל מדוע אין הפניה ל-IAS 16 ולמה הטיפול החשבונאי צריך להיות שונה אם הוא נמכר תמורת עסק או בתמורה אחרת. חבר הוועדה האחר משיב כי ההנחה של IAS 16 היא שהתמורה נמדדת בשווי הוגן וקיים רווח או הפסד. מציין כי במקרה זה מדובר על עסק שנקלט, אשר מוכר לפי ערכים בספרים ולכן גם גריעת הנכס תהיה לפי ערכים בספרים. המשתתף האחר מסכים ומציין כי בדומה לחלוקת דיבידנד בעין לבעל שליטה, אין הכרה ברווח בגין הנכס המועבר.
39. המשתתף הנוסף בדעה כי לא ייתכן שצד אחד של העסקה יימדד בערכים בספרים והצד השני יימדד בשווי הוגן.
40. חבר הוועדה הנוסף מציין כי אם העסקה היתה מבוצעת בשני שלבים – מכירת נכס ואז רכישת העסק – הטיפול החשבונאי היה שונה.
41. המשתתף האחר מציין כי בגישת הערכים בספרים, גם העברת הנכס המועבר מבוצעת לפי ערך בספרים ובגישת הרכישה (שווי הוגן), גם העברת הנכס המועבר מבוצעת לפי שווי הוגן.
42. חבר הוועדה האחר מסכים שבמקרה של פיצול העסקה לשתי עסקאות יתקבל טיפול חשבונאי שונה. מוסיף כי אם צירוף העסקים נמדד לפי גישת הערכים בספרים, אז שני הצדדים של העסקה נמדדים לפי ערכים בספרים ולא ניתן למדוד צד אחד לפי ערכים בספרים וצד שני לפי שווי הוגן. בדעה כי העמדה המקדמית של ה-IASB עקבית עם גישת הערכים בספרים.
43. חבר הוועדה הנוסף מציין כי אם העסק שווה 1,000 ש"ח והחברה הקולטת העבירה מזומן בסך 1,500 ש"ח העסקה היא לטובת בעל השליטה, אך אם החברה הקולטת העבירה במקום נכס שערכו בספרים 1,000 ש"ח ושוויו ההוגן 1,500 ש"ח – הטבה זו לא תקבל ביטוי בדוחות הכספיים מאחר שגריעת הנכס תבוצע ב-1,000 ש"ח. חבר הוועדה האחר מציין כי ממילא ההפרש נזקף להון. חבר הוועדה הנוסף מציין כי במקרה המתואר לעיל, לא תהיה כלל זקיפה להון.
44. משתתף רביעי מסכים עם חבר הוועדה הנוסף. מציין כי IFRIC 17 דן בהעברת נכס לבעלי מניות כאשר השליטה בנכס אינה נותרת בידי החברה והוא מחריג במפורש העברות של נכסים אשר בסופו של דבר נשלטים על ידי אותו צד או אותם צדדים לפני ואחרי החלוקה. מוסיף כי לגבי העברות נכסים שהורגו מתחולת IFRIC 17 קיימות פרשנויות שונות לגבי אופן הטיפול. מציין כי דרך קביעה זו ה-IASB בעצם קובע כללים לגבי העברת נכסים לבעל שליטה ויוצר עיוותים שונים (כגון אפשרות לפצל את העסקה לשתי עסקאות ולהשיג טיפול חשבונאי שונה). בדעה כי אם ה-IASB אינו קובע כללים של עסקאות עם בעלי שליטה, אין

לקבוע באופן חלקי הוראות לגבי העברת נכס כתמורה עבור עסק בעסקת צירוף עסקים תחת אותה שליטה. חבר הוועדה הנוסף מסכים.

45. חבר הוועדה הנוסף מציע לציין במכתב התגובה כי :

(א) ההוראה של ה-IASB היא קביעה בעקיפין של כללים חלקיים לגבי עסקאות עם בעלי שליטה וכי הוועדה המקצועית מתנגדת לכך.

(ב) אם כוונת ה-IASB היא להתמודד עם הכרה ברווח בעסקאות עם בעל שליטה, על ה-IASB לקבוע כללים לגבי כלל עסקאות הנכסים עם בעלי שליטה.

46. חבר הוועדה האחר שואל אם הכוונה היא לציין מכתב התגובה כי עדיף שה-IASB לא יקבע כללים לעניין תמורה בנכסים וזאת בדומה ל-IFRIC 17 שמחריג עסקאות כאלה. היו"ר מציע להוסיף את הסיבה והיא שהצעת ה-IASB לגבי תמורה בנכסים קובעת בדרך עקיפה כללים לגבי עסקאות נכסים עם בעלי שליטה.

47. צדיק שואלת אם אין לבקש מה-IASB לקבוע כי תקני IFRS יחולו על העברת נכסים בדומה לקביעה לגבי התחייבויות. חבר הוועדה האחר משיב כי קביעה כזו לא תפתור את הבעיה שכן לגבי נכסים (IAS 16 ו-IFRIC 17) אין קביעה בדומה להתחייבויות שנדרשת מדידה לראשונה בשווי הוגן (בעיקר 9 IFRS). מציין כי המשמעות היא שלא יהיו הוראות לגבי תמורה בנכסים וייתכנו פרשנויות שונות בנושא.

48. היו"ר מבקש מהמשתתף הרביעי לנסח את התגובה לשאלה זו. המשתתף הרביעי מסכים.

שאלה 8

49. חבר הוועדה האחר מציין כי שאלה זו עוסקת בפער שנוצר בין התמורה שמועברת (ללא קשר לאופן מדידתה) לבין המדידה של הנכסים וההתחייבויות שהועברו לפי הערכים בספרים והעמדה המקדמית של ה-IASB היא שיש לזקוף את הפער להון, מבלי לקבוע את הסיווג במסגרת ההון (וזאת בדומה לתפיסה הכוללת ב-IFRS שאינה מתייחסת לסיווגים בתוך ההון-קרן מיזוג, פרמיה או סעיף אחר). מציין כי הצוות הסכים לעמדה המקדמית של ה-IASB. שואל אם הנוכחים מסכימים. הנוכחים מסכימים.

שאלה 9

50. חבר הוועדה האחר מציין כי שאלה זו עוסקת בעלויות עסקה והעמדה המקדמית של ה-IASB היא שכאשר מיושמת שיטת הערכים בספרים (ובאופן עקבי ל-IFRS 3) יש לזקוף את עלויות העסקה, למעט עלויות עסקה בגין הנפקת מכשירי חוב או מכשירים הוניים (המטופלות לפי IAS 32 ו-IFRS 9), לרווח או הפסד בעת התהוותן. מוסיף כי הצוות הסכים לעמדה המקדמית של ה-IASB. שואל אם יש הערות.

51. המשתתף מסכים.
52. חבר הוועדה הנוסף מציין כי חלופה אחרת היא זקיפה להון בדוחות הכספיים של החברה המקבלת וזאת גם לצורך עקביות עם תקנים אחרים. מציין כי בעת רכישת השקעה בחברה כלולה או ברכישת נכס, עלויות העסקה מתווספות לתמורה ששולמה והמשמעות היא שעלויות העסקה נזקפות להון. מוסיף כי זקיפת עלויות העסקה לרווח או הפסד לפי IFRS 3 נובעת ממדידת הנכסים וההתחייבויות שנרכשו בשווי הוגן ומאחר שעלויות העסקה אינן מוסיפות לשווי ההוגן של הנכסים וההתחייבויות, אך גישת הערכים בספרים דומה יותר לגישת העלות שבה עלויות העסקה אינן נזקפות לרווח והפסד. בדעה כי יש לזקוף את עלויות העסקה בגישת הערכים בספרים להון. המשתתף הרביעי מסכים.
53. חבר הוועדה האחר בדעה כי בדוגמאות שהובאו על ידי חבר הוועדה הנוסף מדובר על עלות הרכישה שאליה מצטרפות עלויות העסקה ובגישת הערכים בספרים אין המדובר על עלות הרכישה של הנכסים וההתחייבויות (לא נמדד לפי עלות התמורה שהועברה). חבר הוועדה הנוסף בדעה כי גישת הערכים בספרים דומה יותר לגישת העלות מאשר לגישת הרכישה (השווי ההוגן).
54. המשתתף הרביעי מציין כי בעסקת צירוף עסקים תחת אותה שליטה יש מרכיב משמעותי של עסקה הונית (חלוקה או תרומה להון). מוסיף כי הטיפול בדוחות הכספיים של החברה המקבלת עשוי להיות שונה מהדוחות המאוחדים.
55. חבר הוועדה הרביעי וחבר הוועדה החמישי מסכימים.
56. המשתתף הנוסף מציין כי הסיבה ליישום גישת הערכים בספרים היא שמדובר על ארגון מחדש של נכסי בעל השליטה ובארגון מחדש עלויות אלה מקומן ברווח או הפסד. מוסיף כי זקיפת עלויות העסקה לרווח או הפסד היא עקבית עם התקינה האמריקאית שחבר הוועדה הנוסף תמך בה לעניין שיטת המדידה ולעניין הערכים בספרים של החברה האם הסופית.
57. חבר הוועדה הנוסף מציין כי עלויות העסקה הם חלק מהתמורה ששולמה. המשתתף הנוסף מציין כי בהתאם לתקינה האמריקאית עלויות העסקה אינן חלק מהתמורה ששולמה ומאחר שמדובר על עסקה של ארגון מחדש יש לזקוף את עלויות העסקה לרווח או הפסד.
58. חבר הוועדה הנוסף מציין כי בגישת הערכים בספרים, הפער נזקף להון ולכן יש לזקוף גם את עלויות העסקה להון. המשתתף הנוסף מציין כי הפער הוא בין הערכים בספרי החברה האם הסופית לבין החברה הרוכשת ועלויות העסקה הן לצד ג'. משתתף חמישי מעיר שלא כל הפער נזקף להון מאחר שאין דרישה לפיצול בין השווי ההוגן של העסק שהועבר לבין התמורה. המשתתף הנוסף משיב כי מדובר על הקלה משיקולים פרקטיים.

59. המשתתף הרביעי מציין כי אמנם מדובר על עלויות לצד ג' אך מדובר על עסקה הונית שעשויה להיות משמעותית.
60. חבר הוועדה החמישי מסכים שעלויות העסקה אינן חלק מעלות הרכישה, אך מאחר שיש זקיפה להון, עלויות העסקה אמורות להיזקף גם הן להון.
61. המשתתף בדעה שבמקרים שבהם מיושמת גישת הערכים בספרים, אשר נשענת על גישת ההמשכיות במדידת הנכסים וההתחייבויות, יש לזקוף את עלויות העסקה לרווח או הפסד.
62. המשתתף הנוסף מסכים ומציין כי מאחר שגישת ההמשכיות נשענת על נקודת המבט של החברה האם הסופית, יש לזקוף את עלויות העסקה לרווח או הפסד כפי שיבוצע בדוחות הכספיים המאוחדים.
63. המשתתף שואל מה הטיפול במספרי השוואה בגישת הערכים בספרים. בדעה שאם מספרי ההשוואה מתוקנים ומוצגים כאילו החברה הקולטת החזיקה בנכסים ובהתחייבויות ממועד השגת השליטה על ידי בעל השליטה אין הגיון לזקוף בשנת ההעברה את עלויות העסקה להון. המשתתף הנוסף והמשתתף האחר מסכימים.
64. חבר הוועדה הרביעי במחשבה נוספת מסכים עם המשתתף, המשתתף הנוסף והמשתתף האחר ומציין כי לאור תיקון מספרי ההשוואה וגישת ההמשכיות נאות יותר לזקוף את עלויות העסקה לרווח או הפסד.
65. היו"ר מבקש מהנוכחים להצביע לגבי שתי החלופות:
 (א) עמדת ה-IASB שיש לזקוף את עלויות העסקה לרווח או הפסד
 (ב) זקיפת עלויות העסקה להון.
66. חבר הוועדה, חבר הוועדה האחר, חבר הוועדה הרביעי, חבר ועדה שישי והמשתתף תומכים בחלופה הראשונה.
67. היו"ר מסכם כי במכתב, התגובה תהיה שיש הסכמה לעמדה המקדמית של ה-IASB.

שאלה 10

68. חבר הוועדה האחר מציין כי שאלה זו עוסקת במספרי ההשוואה. מוסיף כי בפרקטיקה מיושמות גישות שונות ובישראל מיושמת בעיקר הגישה האמריקאית לפיה מספרי ההשוואה מוצגים מחדש מיום השגת השליטה על ידי החברה האם הסופית. מציין כי גישה אחרת היא יישום פרוספקטיבי ממועד צירוף העסקים וזו העמדה המקדמית של ה-IASB. מציין כי הנימוקים הם שיקולי עלות תועלת, המקור לגישה הקונספטואלית וכי מדובר על

סוג של מידע פרופורמה שהדרישה לו צריכה להגיע מהרגולטור וכו'. מוסיף כי הצוות היה בדעה שיש לדרוש מתאגידים מדווחים (תאגידים שהנפיקו מכשירי חוב) אשר מיישמים את גישת הערכים בספרים להציג מחדש את מספרי ההשוואה ממועד השגת השליטה על ידי החברה האם הסופית (בדומה לגישה האמריקאית) ולהתיר לשאר התאגידים בחירה בין הגישה הרטרופקטיבית לבין הגישה הפרוספקטיבית. מציין כי תאגידים מדווחים בישראל ממילא ידרשו להציג מידע פרופורמה אם העסקה מהותית, כך שדרישה זו לא תכביד בצורה משמעותית. מוסיף כי חברות פרטיות שמתכננות רישום למסחר ובעת הרישום למסחר הן ידרשו ליישם את הגישה הרטרופקטיבית בדוחות הפרופורמה ולכן יש לאפשר להן ליישם גישה רטרופקטיבית כבר בדוחות הכספיים הראשיים. מציין כי גישה זו תביא למידע רלוונטי יותר בדוחות הכספיים.

69. חבר הוועדה החמישי מציין כי גם לגבי החברות הפרטיות זו סטייה מעמדת ה-IASB. מוסיף כי בהתאם לגישת ההמשכיות נאות יותר לדרוש מכל החברות ליישם גישה רטרופקטיבית ואין להבחין בין חברות פרטיות (שבדרך כלל מבצעות ארגון מחדש לקראת הנפקה) לבין תאגידים מדווחים.

70. חבר הוועדה הרביעי מסכים שיש לדרוש גישה רטרופקטיבית. מוסיף כי לתגובה לשאלה זו יש השלכה גם על השאלה אילו ערכים בספרים ישמשו למדידת הנכסים וההתחייבויות בספרי החברה המקבלת. מציין כי אם נעשה שימוש בערכים בספרים של החברה האם הסופית לא ניתן להציג מחדש מספרי השוואה לפני המועד שבו החברה האם הסופית השיגה שליטה. מוסיף כי אם נעשה שימוש בערכים בספרים של החברה המועברת ניתן להציג מחדש את מספרי ההשוואה ממועד הקמת החברה המועברת. המשתתף מסכים.

71. חבר הוועדה החמישי מסכים אך מציין שיש לבחון גם מהו מועד השגת השליטה על החברה המקבלת. חבר הוועדה הרביעי בדעה כי המועד הרלוונטי הוא מועד השגת השליטה על החברה המועברת.

72. חבר הוועדה האחר מציין כי הצוות הציע שהן בגישה הרטרופקטיבית והן בגישה הפרוספקטיבית (השפעה מצטברת לתחילת תקופת היישום לראשונה נזקפת להון) הסיווגים בהון של החברה המועברת ישמרו בחברה המקבלת (כלומר בכל מקרה להציג את הסיווגים בהון בגישה רטרופקטיבית). מוסיף כי שאלה נוספת היא אם לחייב את כלל החברות להציג מחדש את מספרי ההשוואה. מציין כי השיקול הפרקטי של עלות-תועלת הוא שעבור חברות פרטיות שמבצעות ארגון מחדש שלא לקראת הנפקה מדובר על הכבדה, שכן הן לא ידרשו לספק גילוי פרופורמה.

73. חבר הוועדה הרביעי מציין כי בגישה הרטרופקטיבית יש הגיון שהסיווגים בהון של החברה המועברת ישמרו בחברה הקולטת, אך לא כך הדבר אם מיושמת גישה פרוספקטיבית. שואל אם זו העמדה המקדמית של ה-IASB.

74. חבר הוועדה האחר משיב כי ה-IASB לא הביע עמדתו בנושא והשאלה מתייחסת רק לעניין הצגה מחדש של מספרי השוואה. מציין כי המלצת הצוות היא לבקש מה-IASB הנחיות באשר לסיווג רכיבי ההון (עודפים וכו') של החברה המועברת בדוחות של החברה המקבלת.
75. חבר הוועדה הנוסף מציין כי במיזוג שבוצע קיבלה רשות ניירות ערך את עמדת החברה שיש לשמור על הסיווג של רכיבי ההון של החברה המועברת בחברה הקולטת.
76. המשתתף האחר מציין כי במיזוג יושמה גישת AS-POOLING ובמקרה כזה שמירה על רכיבי ההון היא הגיונית מאחר שההתייחסות היא כאילו המיזוג היה מאז ומעולם. מוסיף כי הקושי הוא ביישום פרוספקטיבי כאשר מספרי השוואה אינם מוצגים מחדש. בדעה כי ה-IASB לא יתייחס לנושא.
77. המשתתף בדעה שעיקרון ההמשכיות מוביל את גישת הערכים בספרים ולכן יש להציג מחדש את מספרי השוואה ולשמור על סיווג רכיבי ההון של החברה המועברת. מסכים שניתן לתת הקלה לחברות פרטיות ולאפשר אי הצגה מחדש של מספרי השוואה, אך במקרה כזה אין לשמור על רכיבי ההון של החברה המועברת.
78. חבר הוועדה החמישי מציע לדרוש מכל החברות יישום רטרואקטיבי והקלה לחברות פרטיות מסוימות משיקולי עלות תועלת, אך במקרה של יישום פרוספקטיבי לא ניתן לשמור על רכיבי ההון של החברה המועברת.
79. חבר הוועדה האחר מציין כי הצוות מציע לאפשר יישום רטרואקטיבי עם מעין השפעה מצטברת בדומה לתקנים אחרים בהן הוראות המעבר כללו אפשרות ליישום רטרואקטיבי מבלי להציג מחדש מספרי השוואה (אלא זקיפה ליתרות הפתיחה של ההון לתחילת תקופת היישום לראשונה).
80. חבר הוועדה החמישי מציין כי יישום רטרואקטיבי מבלי להציג מספרי השוואה אינו מהווה הקלה פרקטית משמעותית מאחר שיידרש חישוב רטרואקטיבי של כל היתרות של רכיבי ההון. המשתתף האחר מציין כי לחברות יש תמריץ לבצע את החישובים על מנת לכלול בעודפים של החברה הקולטת את העודפים של החברה המועברת. חבר הוועדה החמישי מסכים להצעת חבר הוועדה האחר.
81. היו"ר שואל אם במסגרת מכתב התגובה יש להבחין בין תאגיד מדווח לבין ישות שאינה תאגיד מדווח.
82. חבר הוועדה האחר מציע לתקן את התגובה ולהציע גישה רטרואקטיבית עם אפשרות להקלה לגבי אי הצגת מספרי השוואה (ולא שאיר את ההתייחסות לגבי סיווג רכיבי ההון של החברה המועברת). מוסכם על הנוכחים.

שאלה 11

83. חבר הוועדה האחר מציין כי עבור צירופי עסקים תחת אותה שליטה שבהם מיושמת גישת הרכישה, העמדה המקדמית של ה-IASB היא לאמץ את כל דרישות הגילוי ב-IFRS 3 ולפתח דרישות גילוי נוספות הנובעות מהעובדה שמדובר על עסקה עם צדדים קשורים ובפרט לדרוש מידע לגבי תנאי העסקה. מוסיף כי הצוות מסכים עם העמדה המקדמית של ה-IASB.

שאלה 12

84. חבר הוועדה האחר מציין כי עבור צירופי עסקים תחת אותה שליטה שבהם מיושמת גישת הערכים בספרים, העמדה המקדמית של ה-IASB היא לאמץ רק חלק מדרישות הגילוי ב-IFRS 3 אשר רלוונטיות, לא לדרוש גילוי למידע לגבי תקופה שקדמה למועד צירוף העסקים ולספק גילוי לגבי הסכום שנזקף להון ולאיזה רכיב הוא נזקף. מוסיף כי הצוות מסכים עם העמדה המקדמית של ה-IASB.

85. משתתף שישי מציע לדרוש גילוי איכותי למידע לגבי התקופה שקדמה למועד צירוף העסקים אם למידע זה עשויה להיות השלכה לגבי תקופות עתידיות (לדוגמה תביעות תלויות). חבר הוועדה האחר מציין כי הכוונה היא לא לדרוש גילוי למידע פרופורמה הנדרש ב-IFRS 3. בדעה כי ממילא יידרש גילוי לתביעה תלויה שהיא פתוחה לפי IAS 37.

86. **היו"ר מסכם כי תוכן טיוטת מכתב תגובה מתוקנת אשר תובא לאישור בישיבת הוועדה המקצועית הבאה.**

87. היו"ר מציע לדחות את הדיון לגבי מכתב התגובה בנושא פעילויות בפקוח. חבר הוועדה מציין כי קיימת בעיה עם לוחות הזמנים שכן יש להגיש את מכתב התגובה עד ליום 31.7.21 וישיבת הוועדה הבאה נקבעה ל-3.8.21.

88. צדיק מציעה לקבוע ישיבה נוספת ב-20.7.21 ב-9:00 ביום לדיון בנושא זה. **מוסכם על הנוכחים.**

89. היו"ר והנוכחים מודים לחבר הוועדה האחר ולצוות על העבודה והכנת מכתב תגובה.

90. **היו"ר נועל את הישיבה.**